

ОСНОВАЦ

Број 4, јануар 2009.

Главни и одговорни уредник:

Саша Чорболоковић

Заменик главног и

одговорног уредника:

Љиљана Маринковић

Уредници часописа:

Борис Фирицки VI/5

Видо Младеновић VII/2

Сарадници:

Наставници:

Бисерка Милосављевић

Верка Вучић

Сандра Илић

Настасија Труцић

Гордана Остојић

Драгана Илић

Адама-Драгана Станисављевић

Александра Бошковић

Слађана Ђорђевић

Слађана Крстић

Жељко Станковић

Ученици:

Милутин Вучковић VII/2

Анђелика Радивојевић VII/2

Никола Ћирић VII/2

Павле Кошутић VII/2

Милица Трифуновић VI/3

Јелена Грофуловић VIII/1

Иван Ицић VIII/1

Марија Младеновић VIII/1

Симона Србуловић VIII/3

Катарина Царановић VIII/3

Јована Белац VIII/2

Немања Јеленковић V/5

Јована Цветановска V/5

Лектори:

Милена Лападатовић

Саша Чорболоковић

Ликовно-графички уредник:

Никола Марковић

Издавач:

ОШ “3. октобар”

Тираж:

200 примерака

РЕЧ УРЕДНИКА...

Драги ученици,

Редакција листа *Основац* жели вам срећну и успешну Нову годину. Уживајте у сваком тренутку свога школовања, тежите увек најбољем успеху и узорном понашању, међусобно се више дружите, лепо сарађујте са наставницима, не посматрајте их као непријатеље већ као своје помагаче у савладавању градива и стицању знања и никада не заборавите да су образовање, васпитање биле и остале једине вредности које немају цену, а имају непроцењиву вредност.

Саша Чорболоковић

Садржај

Реч уредника.....	2
Садржај.....	2
Озбиљне стране	
Свети Сава.....	3
Интервју.....	4
Они су нас учили.....	5
Борба за живот.....	6
Моћ речи и језика.....	6
Забавне стране	
Веровали или не.....	7
Извињавамо се, много се извињавамо.....	7
Да ли знате?.....	8
Пажња, мали стварају.....	9
Страница лепих мисли.....	10
Афоризми о школи.....	10
Креативни приступ књижевноуметничком тексту.....	11
Српски кроз забаву.....	12
Музички кутак.....	14
СМС сваштара.....	14
Наградни конкурс.....	15
Турбо-фолк песмарица.....	17
Бисери спортских коментатора.....	17
Спортска енциклопедија.....	18
Из нашег атељеа.....	19
Енглези у акцији.....	20
Саобраћајни квиз.....	21
Школски бисери.....	22
Вицеви.....	23
Кућни љубимци.....	24
Око математике.....	26
Стрип.....	27

Свети Сава је највећи српски просветитељ, јер је највећи српски светитељ. Просвета је само пројекција светости, зрачење светлости; светитељ светли, и тиме просветљује, просвећује. Просвета је свим својим бићем условљена светошћу; прави просветитељ је у ствари само светитељ. Без светитеља нема просветитеља; без светости нема просвете; без просвете нема просвећења. Светост је светост божанском светлошћу. Истинска просвећеност није друго до зрачење светости; само су светитељи истински просвећени. Јер су божанску светлост разлили по целом бићу свом практикујући еванђелске врлине и тиме потисли из себе сваки мрак греха и таму порока. Еванђелска светост, еванђелска праведност живи, и дише, и зрачи, и дела светлошћу. Освећујући, она у исто време осветљује и просветљује. То нам казује и сама етимологија српске речи: *просвјешченије*; а *свјет* значи светлост, те просвета значи просветљење.

Да, просвета у ствари значи просветљење, и то просветљење кроз освећење Духом Светим, Духом Христовим, као носиоцем и раздаваоцем светости и светлости. Зато што су освећени и просвећени Духом Светим, светитељи су просветитељи. Свети Сава је Духом Светим родио и препородио своју духовну децу, Србе, и осветио их помоћу еванђелских врлина. Научен Светим Савом, наш је народ занавек изједначио појам просвете са појмом светости, појам просветитеља са појмом светитеља. И све то оличио у Светом Сави као свом првом и највећем светитељу и просветитељу, увек првом и увек највећем. Стога су у нашем светосавском народном сазнању Црква и школа нераздвојни близанци: они постоје, и живе, и расту један са другим и један помоћу другог.

Главне смернице и одлике светосавске просвете:

1. Човек је биће које се најидеалније и најреалније може усавршити и довршити Богочовеком;
2. усавршавање човека Богочовеком бива помоћу еванђелских врлина;
3. просвећен човек у сваком човеку види свог бесмртног брата и вечног сабрата;
4. свака људска делатност: филозофија, наука, занатство, земљорадња, уметност, просвета, култура, добија своју непролазну вредност када се освети и осмисли Богочовеком;
5. истинска просвећеност се постиже светим животом по Христовом Еванђељу;
6. светитељи су најсавршенији просветитељи; што светије човек живи, то је бољи васпитач и просветитељ;
7. школа је друга половина срца Богочовека, А Црква је прва;
8. у центру свих центара, свих идеја, свих делатности стоји Богочовек Христос и његов богочовечански колектив: Црква.

(Преподобни отац Јустин, Светосавље као филозофија живота, Наследници Оца Јустина и манастир Ћелије код Ваљева, Београд 2001, стр. 258, 259, 264 и 265)

Веома давно живео је један млади принц. Био је необично мудар, богат и леп. Сва врата светске славе и уживања била су му отворена. Али, нешто у њему одвраћало га је од свих тих чари и привлачности света за којима су милиони осталих људских бића жудели. И једног дана, тајно од својих родитеља, он завара траг дворској пратњи и побеже у једно пусто место где се настани као сиромашни странац. Једина жеља му је била да своју душу осветли Божијом Истином и Вољом и да само Њему служи.

Много година касније, овај краљевић, вођен божијом руком, врати се из пустиње у своју земљу као Принц Цркве и духовни вођа своје нације за сва времена. Иако је био без деце, он је кроз векове постао отац милиона и милиона својих духовних синова и кћери.

Ово се догодило пре више од седам и по векова, али духовна буктиња коју је он упалио у свом народу, још увек гори, а број његове духовне деце стално се умножава. Он је био пријатан, али неустрашив; необично леп, а врло скроман; веома активан, али сталожен; друштвен али ипак усамљен. Умео је да живи отмено у оба два света, те су се многи на њега угледали. И данашњи Срби, из љубави према њему, подижу многобројне задужбине на свих пет континената где их је иронија судбине расејала.

(Свети владика Николај жички и охридски, Живот светог Саве, Манастир Жича 2008, стр. 5)

Мица Ристић, педагог

П: *Колико се бавите овим послом?*

О: Овим послом се бавим тридесет година, баш колико и радим у овој школи. Дакле, моји почеци и цела досадашња каријера везани су за ОШ “3. октобар”.

П: *Који су најчешћи проблеми данашње деце?*

О: Најчешћи проблеми деце данас су то што одређени број ученика бежи са појединих часова (раније тога није било), неки ученици не уче редовно и не уче довољно, па самим тим имају лош успех, док се код једног броја деце, нажалост, проблеми у породици, презаузетост родитеља одражавају на незадовољавајући успех и лоше понашање. Деца су доста изложена негативном утицају улице, телевизије и штампе. Из тих разлога, улога свих нас који радимо у школи је много већа у том васпитном погледу – како би на прави начин утицали на децу да препознају шта је добро за њих, а шта не.

П: *На који начин можете да помогнете у решавању проблема?*

О: Једини начин на који могу да помогнем јесу адекватни савети којима би требало да децу вратим на прави пут, тј. да утичем на кориговање њиховог успеха и понашања у школи. У већини случајева са децом причам о начину како треба да уче, о дисциплини и опомињем их да не беже са часова.

П: *Да ли сте некада пожелели да радите као наставник или учитељ?*

О: Пошто је рад са децом врло сложен и одговоран посао, понекад помислим да бих ,можда, у том раду са њима била ефикаснија ако бих радила као наставник или учитељ јер бих тада могла директно и одмах да делујем на неке њихове проблеме.

П: *Често посећујете часове. Кога тада контролишете - ученике или наставнике?*

О: У већини случајева контролишем ученике какви су на часу, колико су пажљиви и заинтересовани за оно што њима наставник објашњава кад предаје или какви су кад наставник проверава њихово знање, али на неки начин пратим и рад наставника са колико умешности и успешности знају да заинтересују ученике за оно што им говоре на часу, колико и како могу да им одрже што дуже пажњу и концентрацију, а што је веома важно за разумевање и усвајање новог градива.

П: *Колико су припреме битне за посао којим се бавите?*

О: Припреме за рад су доста битне да би се сваки посао што успешније обављао, па самим тим су добре припреме битне и за мој посао. У току школске године има послова који захтевају већу припрему, а има и оних који су захваљујући дугогодишњем искуству знатно олакшани.

П: *Због чега ученици најчешће долазе код Вас?*

О: Деца најчешће долазе код педагога због наглог попуштања у учењу, лошег владања, затим када имају породичне проблеме, проблеме са другарима или уколико нису, по њиховом мишљењу, довољно схваћени од стране наставника.

П: *Шта бисте поручили ученицима?*

О: Порука свим ученицима је да више уче, да буду редовни ђаци, да се међусобно лепо слажу и више друже и да никад не забораве да је добро образовање, лепо васпитање и понашање било и остало најлепши знак распознавања, нешто чему увек треба тежити.

Борис Фирицки VI/5
Милутин Вучковић VII/2

Миладин Остојић, наставник математике

П: *Годинама сте радили у нашој школи као наставник математике и једно време као директор. Сада сте у пензији, пуните ускоро 76 година, а изгледате много млађе. У чему је тајна?*

О: Тајну младости и младоликости покушавали су многи да открију

и данас се чине чуда на том пољу. То ви, децо, боље знате од мене. Данас можете имати и косу, и очи, и све по мери и жељи – али тајна младости је у човековој души. Ако је она млада, младо је и тело. Ја имам срећу да ми је душа још млада и живота жељна.

П: *Кад погледате иза себе, шта сматрате својим највећим успехом?*

О: Старији људи често живе у прошлости, загледани су у јуче, пребирају по успоменама и сећањима. Ја сам задовољан и професионално и лично. Успео сам као наставник математике да своју љубав према тој науци пренесем на многе ученике, да их изведем на многа такмичења и постигнем запажене резултате. Са друге стране, лично сам задовољан и својом породицом, унуцима и уживам у ономе што сам иза себе оставио.

П: *Сигурно је било грешака и пропуста?*

О: Наравно! Ко не ради, тај не греши. Наш живот је пун грешака, само неки то не схватају тако. Антички филозофи кажу *Erare humanum est*. Човек није савршено биће, и ја сам то рано схватио па сам тежио да будем што бољи и да се на својим и туђим грешкама учим.

П: *Велики део Борана зна колико сте знали и волели математику, али мали број зна за Вашу љубав према поезији? Математика и поезија – спој неспојивог?*

О: Што се мене тиче, једна другу су увек одлично допуњавале и обогаћивале. Сећам се да сам на почетку своје каријере негде чак прочитао да не можеш бити добар математичар ако не волиш

поезију. Лепота стиха ме је увек привлачила, а посебно је поезија Војислава Илића утицала на мене као почетника. Данас највише волим да ишчитавам Његоша јер ме он одушевљава својом дубоком мисаоношћу.

П: *Јесте ли објавили неку песму?*

О: Нажалост, нисам. Било је више разлога, а најважнији је што су све те песме дубоко личне, интимне и што сам увек настојао да их чувам од других, а не да их другима показујем.

П: *Можете ли сада да нам кажете неки стих и да га ексклузивно објавимо у нашем часопису?*

О:

Док ноћ земљи плете покривач бели,
а месец уморно сребрним светлуцањем сјаји,
ишао бих сам бескрајним пољем белим,
да тражим успомене изгубљене од лани.
Ветар је већ почео на прозор да хучи
као да хоће нешто мени да каже,
али моје успомене лепе драге,
од мене одлазе даље и неми понор траже.

П: *Сада сте у пензији у Вашој Мачви, на Дрини? Како проводите дане?*

О: Сада сам слободан човек, потпуно; радим оно што волим – гајим пчеле, имам велики воћњак који редовно негујем, двориште; одржим неки час како бих остао у кондицији, шетам, возим бицикл, лети пливам, на Дрини проведем скоро свако поподне. “Не мерим време ни сате...”

П: *Кад све саберете и одузмете, поделите и помножите, какав је резултат?*

О: Позитиван, и то је оно најважније. Задовољство, испуњеност и способност да се ужива у малим стварима.

П: *Да ли то значи да сте открили смисао живота?*

О: Могу да кажем у чему је смисао живота за мене – то је да радите оно што волите, и да волите оно што радите, да уживате у ситницама, да волите људе и свет око себе, да допустите да вас воле јер само човек који воли и који себе несебично даје другима је човек на добитку и не жали за животом који је прошао.

Хвала Вам на овако надахнутом разговору.

Марија Младеновић VIII/1

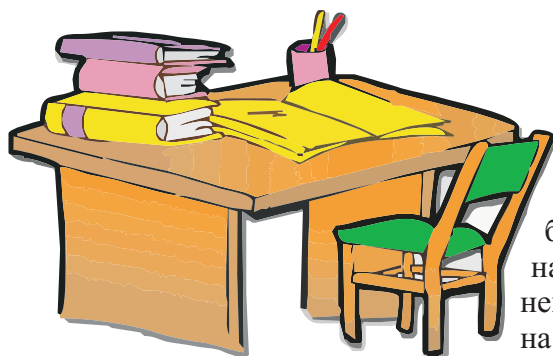

Нашу другарицу Сару смо упознали септембра 2001. године када смо кренули у први разред. Године су полако пролазиле у нашем школовању и одрастању уз веселе школске одморе, дружења, мале тајне, прве симпатије, ситне свађе и неспоразуме, мале несташлуке – све оно уобичајено за децу у овом узрасту, а онда смо дошли и до осмог разреда. Нажалост, школска година је почела без наше другарице Саре. Сара се, на запрепштење свих, тешко разболела и од тада је у болници. Болест јој је дошла упркос мало пре тога ненадокнадивом губитку – мајчиној смрти. Од срећне девојчице пуне живота и безброј жеља – остала је једна – да оздрави. Можда нисмо у прилици да будемо са њом у овим тешким тренуцима, али желимо да зна да јој од свег срца шаљемо љубав и жеље за што брже оздрављење. Желимо да наставимо дружење тамо где смо стали, да завршимо започете разговоре и да уживамо у завршетку нашег осмогодишњег школовања.

САРИНИ ОСМАЦИ

Јована Белац VIII/2

Моћ речи и језика

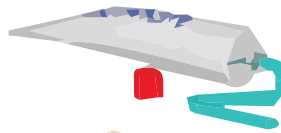

У почетку беше реч. Од свог настанка, имала је ту моћ да контролише наша осећања, дела и мисли, да нас натера да волимо, мрзимо и патимо. Често је потребна само једна реч да би се једно срце освојило, а друго сломило. Реч, отелотворење наших мисли, највештије оружје против крхких, праведних и невиних душа, способна је да повреди и најбезосећајнијег човека на земљи. Иако смо у стању да опростимо, никада не можемо да заборавимо или избришемо траг на срцу који је оставила нека нежељена реч. Иако је често не одржимо и не испоштујемо, реч нам може помоћи да спознамо сву лепоту и љубав овог света, или пак, да нам помогне да увидимо сву мржњу и злобу нагомилану у нечијем уму након много времена. У почетку беше реч. Права или погрешна, истинита или не, блага или тешка, реч је довољно моћна да сломи, убије, отрује срце и душу, као и да удахне живот, створи мир, љубав и хармонију, а продукт њеног постојања зависи од нас и од оног што нас је нека друга реч већ натерала да осећамо.

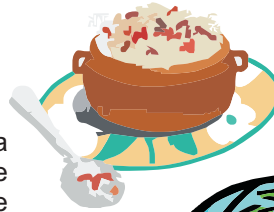
Јелена Грофуловић VIII/1

... Шкољки из дубоких мора потребно је 100 година да би нарасла до једног центиметра.

... Поједине пасте за зубе садрже антифриз.

... Пиринач је главна намирница више од половине светског становништва.

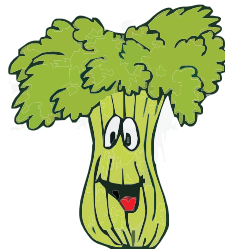
... Од свих дивљих мачака бенгалски тигар има најдуже очњаке који могу да премаше 10, 15 центиметара.

... Земљи прети опасност од људи, упозоравају еколози. Према њиховим истраживањима, до 2050. године могла би да буде пренасељена. Бројчано стање човечанства достигло би или чак и премашило 10 милијарди.

... Птица додо, истребљена само сто година након што су је 1598. открили Холанђани, легла је само једно јаје годишње.

... Више калорија потроши се док се целер једе него што их има у њему.

... Потребно је 3000 крава да би се америчка национална лига (NFL) снабдела довољном количином коже неопходне за израду годишње количине рагби лопти.

... Тонзурофобија је страх од шишања.

Борис Фирицки VI/5

Извињавамо се, много се извињавамо

1. Извините што касним, није ми звонио сат.
2. Извините што касним, пукла ми је пертла.
3. Извините што касним, тату су ми ухапсили када је куповао девизе на пијаци.
4. Извините што касним, заглавио сам ногу у трамвајској шини.

5. Извините што касним, баба ми је опет умрла.
6. Извините што касним, изгорела нам је кућа у пожару.
7. Извините што касним, тата ми се замонашио.
8. Извините што касним, заглавио сам се у лифту.
9. Извините што касним, помагао сам слепој старици да пређе улицу. Пружала је отпор!

Милица Трифунковић VI/3

Титаник

РМС Титаник (познат и као **СС Титаник**) био је други од три путничка брода, који је требало да доминирају прекоокеанским путничким саобраћајем. Био је власништво компаније Вајт Стар Лајн, а изграђен је на бродоградилшту Нарланд и Волф. Титаник је био највећи путнички брод на свету у то доба. У току првог путовања, *Титаник* је ударио о ледени брег у недељу, у 23:40 (бродско време), 14. априла 1912. године. Потонуо је два сата и четрдесет минута касније, у 02:20.

У трагедији је смртно страдало преко 1.517 људи, што је једна од највећих поморских катастрофа за време мира, те је тим и широко позната. *Титаник* је користио најнапреднију технологију, доступну у то доба. За Титаник се веровало да је непотопив. Био је то велики шок за људе, јер је Титаник, упркос напредној технологији и искусној посади, на крају ипак потонуо уз велика људска страдања. Тачан број жртава је непознат зато што је комплетан списак путника и посаде изгубљен.

Два сата након што је Титаник потонуо, РМС Карпатија је дошла на место несреће и почела са спасавањем преживелих у току неколико наредних часова. У 08:50 часова, Карпатија је заплвила пут Њујорка где је пристигла 18. априла 1912. године.

Олупине брода су 1985. године пронашли Жан-Луис Михел и Роберт Балард.

Лична карта	
Земља:	Велика Британија
Власник:	Вајт Стар Лајн
Израда:	Бродоградилште Харланд и Волф, Белфаст
Капетан:	Едвард Џон Смит
Регистрована лука:	Ливерпул, Енглеска
Почетак изградње:	31. марта 1909.
Покренут:	31. маја 1911.
Прво путовање:	10. април 1912.
Судбина:	Ударио у ледени брег у 23:40, 14. априла 1912. Потонуо 15. априла 1912, у 02:20; Роберт Балард открио олупину 1985.

Опште карактеристике	
Укупна тежина:	46,328 тона
Запремина:	52,310 дужних тона
Дужина:	269 метара (882 стопе и 9 инча)
Највећа висина:	28 метара (92 стопе и 6 инча)
Висина од палубе до нивоа мора:	10,5 метара (34 стопе и 7 инча)
Снага:	37 MW
Погон:	Два трокрака бронзана пропелера на задњој страни брода. Један четворокраки пропелер на централном делу корита.
Брзина:	40,6 км/х (21 чвор) (24.5 миља/ч)
Највећа брзина:	42.6 км/ч (23.75 чворова) (26.5 миља/ч)
Број путника (прво путовање):	1912 - Укупно 2,208

Јесењи лист

Пада лист жут
на траву и пут,
за њим жути
његов рођак љути.

Гране су тужне
и без свог лишћа
ружне.

Медведи се спремају
на починак
и леви санак.

Један лист жут
пао је на пут...
Ања Станојковић III/1

Чоколада

Деца на целом свету,
и у селу и у граду
воле да једу чоколаду.
Чоколаде велике и мале
много су деци радости дале.

Деца воле чоколаде,
уживају док се њима сладе.
Млечне црне и беле,
Милка, Нестле и Најлепше
жеље.

Знам да сви стално трубе,
како оне кваре зубе!
Сад ћу вама ја да кажем:
Кад их добијем, све ћу да их
смажем.
Кад све чоколаде поједем,
зубе ћу добро да оперем.

Кит-кет, Милка, Еуро-блок
фабрика чоколаде шаље вам
цмок.
Лаза Јовановић III/5

Бени

Имам једну куцу,
име му је Бени,
воли да се игра,
па се свиђа мени.

Има дугу длаку,
чупав му је реп,
њушка му је дуга,
па је зато леп.

Увек кад ме види,
он радосно скаче,
помислио би неко,
да је слатко маче.

Поштара не воли,
њего стално лаје,
то је због рачуна,
које увек даје.

Поносно се шета,
као неки даса,
мора да је зато,
што је фина раса.

Кад заврши игру,
он легне и дрема,
лако је њему,
кад домаћи нема.

Ко сме да каже,
па су куце глупе,
свашта оне знају,
и без школске клупе.
Урош Младеновић III/2

Песма драгим особама
Могу рећи да је љубав
нешто чудно, нешто сјајно,
има оних што се гасе
и оних што живе трајно.

Такву љубав што је трајна
и што никада не вене,
заслужују три особе
што су увек поред мене.

Да, прва је моја мама,
могу рећи само хвала,
за сву ону брижну љубав,
што си, мајко, мени дала.

Затим ту је моја бака
са саветом увек лепим,
кад год чујем за топлину,
ње се увек прве сетим.

И посебно место има,
у мом срцу, у мислима,
наша драга учитељица
која фали сада свима.

Могу рећи само хвала
свакој од вас подједнако,
пламен љубави који гори,
неће се угасити лако.
Немања Јеленковић V/5

Волим да волим

Волим бескрајна мора,
волим таласе који нам
преклопе дражесна лица,
волим да волим.

Волим птице које лете изнад нас.
Волим ветар који снажно дува.
Волим све на свету.
Волим да волим.

Волим пахуље које бујно падају.
Волим с децом да се играм у
снегу,
анђеле да правимо.
Волим да волим.

Волим сунчеве зраке који
обасјавају све нас.
Волим свог кућног љубимца
који мене воли.
Волим све животиње које су
блажене среће.

Волим да волим.

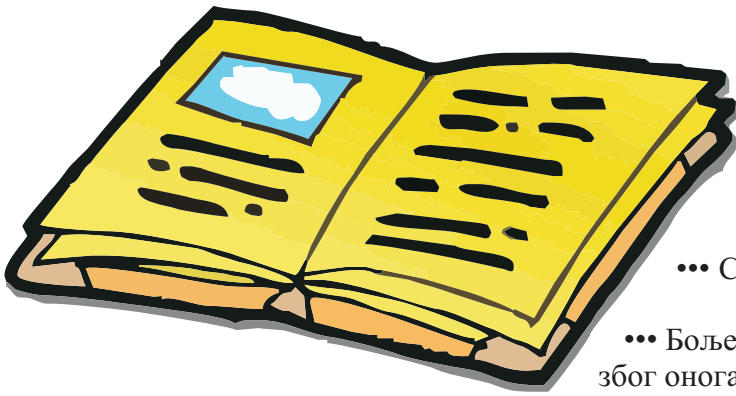
Николија Стојицић III/5

Бајка о месецу

Једне вечери су се Никола
и Наташа играли на обали језера.
Месец им је обасјавао ливадицу и
језеро. Посвађали су се око тога
ко је даље бацио каменчић.
Одједном је месец нестао и све
око њих је било мрачно.
Уплашили су се, одмах помирили
и чврсто загрлили. Месец се
појавио, засијао и задовољно се
смешкао што је успео у својој
мировној мисији.

Ања Фириџки II/2

Страница лепих мисли

••• Током живота стално треба вршити корекције сопствене несавршености.

••• Све кад се дели мање је, једино је срећа већа.

••• Срећа пријатеља стиче, а несрећа открива.

••• Боље да те мрзе због онога што јеси, него да те воле због онога што ниси.

••• Љубав лишава памети оне који је имају, а даје је онима који је немају.

••• Постоје три врсте пријатељства: из дружељубља, из доброљубља и из користољубља.

Гордана Остојић

Афоризми о школи

••• Не могу да се одбраним од девојчица.
Јаче су од мене.

••• Понављао сам разред, али има то и добру страну.
Девојчице воле старије.

••• У нашој школи су постављене камере.
Сада преписивачи могу да се сликају.

••• Мој брат је најбољи математичар у школи, а ја сам најбољи фудбалер. Њега воле наставници, а мене воле девојчице.

••• Добро је што су полицајци у близини школа.
Да заштите професоре од неких ученика.

••• Пао сам из физике.
За то је крив закон гравитације.

••• Школа је моја друга кућа.
Кафић је прва.

••• У школи нема демократије.

Данас је нас тридесет гласало да нас професор физике не испитује, али је он сам одлучио другачије.

••• Ивана – то је савршено геометријско тело.

••• Ја сам мислио да професори нешто знају, међутим, они за све питају нас ученике.

••• Два и два нису увек четири.
Само када се сабирају.

••• Написао сам писмени задатак на тему „Моји родитељи“, а они ако нису задовољни могу да упуте деманти.

Анђелика Радивојевић VII/2

Песма о керуши

Живот ми се претворио у таму,
када ме је газда оставио саму,
без ичега, без иједног чеда,
остала сам сама, остала је беда.

На мом лицу створио се младеж,
чула сам своје деце лавеж,
однео их је у реку крај стена,
оставио их је у мало влажног сена.

Осетила сам да се цео свет руши,
“О, боже, нешто ме гуши!”
ништа ми сада не да мира,
јер ми други сада децу дира.

О, децо моја, где сте сада,
кад у мојој души тама влада?
Где сте сада, ко ли се око вас мота,
нека вас прати срећа до краја живота!

У снегу је остао траг,
свако од вас био ми је драг;
киша је почела да пада,
умрећу, а тако сам млада.

Моје очи промрзле и мале
оне су изненада пале,
дошао је крај мог живота
јер су ми деца одузета од тог скота.

Милош Јонесић, Сеад Кркушић, Ненад Арсовски

Мрачни сељак Вучко

Једног раног јутра у амбару Вучка сељака,
окотила је кучка седморо штењака.

Мислио се дуго јадни Вучко стари,
шта ће он са њима ноћас да уради.

У ноћи је Вучко био веома зао,
те је мале штенце од кучке украо.

Да га нико не види, трпао их је у џак,
сведок му је једини био месец јак.

Док их је бацао, свеједно му није било,
зато што то није радио радо и мило.

Њему ово сигурно није било лако,
зато што је кучку волео баш јако.

Вук Вуковић, Аџа Живић, Дарко Јанковић, Никола Алексић

Моја освета

Седморо мојих лепих,
тек рођених,
још увек слепих,
на почетку изгубих.

Док ја стајаш немоћна
под месецом што тужно сја,
покупи их човек клети,
и знала сам шта ће хтети.

До реке сам јурила,
и гласни плусак чула,
све сам схватила,
моја срећа са њима се утопила.

Освете жељна,
беса, бола и туге пуна,
још увек је сијала жута луна,
кад се на одмазду заклекх ја.

Мојих милих, лепих, нејаких,
што тек рођени умреше,
те ноћи осветих,
али у срцу празнина остаде.

Ту су моја деца била,
и на срцу траг оставила,
а сада су с друге стране
и тужно гледају на ме.

Људска крв је бес спрала,
али је туга остала,
људска крв их неће вратити
али ћу ја бар мира имати.

Даница Владејић, Сандра Симоновић, Милица Станковић

Песма о керуши

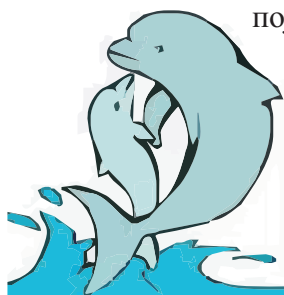
Жалосно сам јурила за њима,
надала сам се да ћу их поново загрлити,
као што сам у снегу остављала трагове,
у срцу ми се отварале ране.
Плакала сам и завијала јако,
у даљини сам чула њихово лајање,
и питала се зашто је живот суров тако,
да ли ће он некада осетити кајање.
Желим једино велику срећу,
јер ништа друго ја не могу,
не верујем да је ико доживео тугу већу,
ја једино могу да се за њих молим богу.
Гледам месец пун,
колико је тај месец сјајан,
толико је тај месец црн
а могао је бити бајан.
Они су само бића седам,
који том човеку ништа не значе
али без њих мој живот није вредан
желим да он заувек плаче.
Срећа је само трен у животу,
и врло кратко траје,
судбина увек оде неком скоту,
и онда срећа заувек нестаје.
Живот ће ми сада бити несрећа,
биће бедан, тужан и јадан,
да ли ћу још једном видети мојих седам срећа
или ће ми живот до смрти бити гадан.

Марија Миловановић, Мирјана Николић, Марјана Марковић

Гордана Остојић

Срећни делфин

Једног дана један делфин је отишао у шетњу крај потока. Делфин се тамо одмарао и забављао. После неког времена појавио се делфин поштар и испоручио му писмо. Писмо је било од његове девојке Лоле. У писму је писало да дође на састанак. На његовом лицу појавио се осмех, а његовој срећи није било краја.

Александра Јовановић I/I

Зашто се каже?

АЛФА И ОМЕГА

Грчки алфабет почиње словом *алфа*, а завршава се *омегом*. Отуда је, ето, *алфа* и *омега* ознака за нешто што је прво и последње, или што је почетак и крај нечега. У нашем језику говори се и *од алфе до омеге*, што значи "од почетка до краја", "целовито", "опширно", "исцрпно". Некада се у нашем језику говорило од *а* до *ижице*, јер је стрословенска азбука почињала словом *а*, а завршавала се *ижицом*. У наше време најчешће се употребљава израз од *А* до *Ш*, према првом и последњем слову наше азбуке, или пак од *А* до *Ж*, према почетку и завршетку наше абецеде.

Анегдоте из живота познатих писаца

Марк Твен (Samuel Langhorne Clemens) (1835-1910)

Видевши да испред гробља радници подижу зид, Марк Твен упита:

- Шта то радите?

- Ограђујемо гробље зидом – одговоре радници.

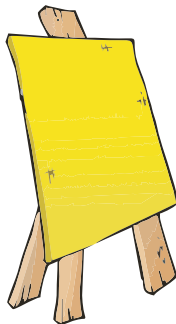
- Мислим да је то сувишан посао. Они који су унутра неће изаћи, а они који су напољу немају намеру да уђу.

Једном је случајно у једној радњи оборио вазу. Видевши то, трговац одмах затражи пола долара као одштету за разбијену вазу. Како није имао ситно да врати Твену остатак од једног долара, понуди му:

- Можете узети још једну вазу!

- О, хвала, радије ћу још једну разбити – рече Твен и удари вазом о под.

Кривопис

Понекад само једно слово може променити значење целе речи и реченице, а да тога нисмо ни свесни. Погледајмо следеће примере:

Она има много прАсаца/прОсаца.

Често мислим на ваш град и на све оне дивЉе/дивНе људе које сам тамо упознао.

Већ недељу дана чекам да ми стигне паМет /паКет из Ниша.

Оптужена је да је крАва /крИва.

Зато пазите како пишете да не бисте погрешили и били криво схваћени. Делује као незнатна и неупадљива грешка, али довољна да се неко пронађе увређен и да се обрачуна са вама.

Није/него

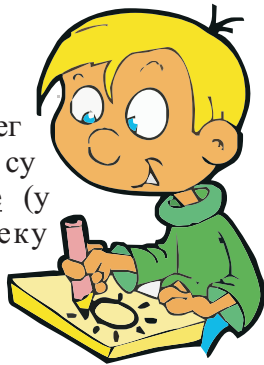

Желим да ти се **извинем**.

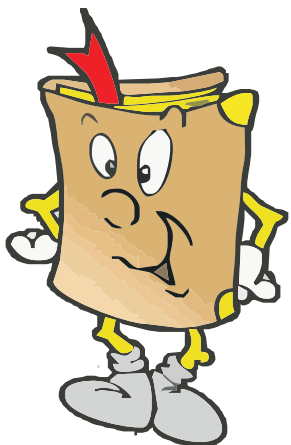
Овако написана реченица значи: **Желим да ти се ишчашим/изврнем** и делује смешно јер нико не би волео да се ишчаша или не дај боже изврне. У чему је проблем? У погрешно употребљеном глаголу. Глагол **ИЗВИНУТИ** значи "ишчашити", "изврнути", а глагол **ИЗВИНИТИ** значи "замолити некога за опроштај". Значи, ако желите да изгладите ситуацију, морате рећи: **Желим да ти се извиним**, па иако вам то и баш не даје гаранцију да ће вам бити опроштено, бар је правилно изговорено или написано, а све остало је у рукама особе коју сте повредили.

Сазнајте

Једине две речи које су из нашег језика ушле у стране језике су **вампир** (у енглески) и **гусле** (у француски) и то у 19. веку захваљујући Вуку Караџићу и народној поезији.

Препоручујемо за читање

1. *Школа*, Јасминка Петровић;
2. *Аутобиографија*, Бранислав Нушић;
3. *Зашто се каже*, Милан Шипка.

Саша Чорболоковић
Видо Младеновић VII/2

Свако време има своје Феме

Свако време има своје Феме,
а то су код нас најчешће жене.
Велики шешир носе на глави,
а најчешћи су црвени и плави.
Блузе су им одвратне скроз,
као да је у питању експрес воз.
Нокте на рукама никада не секу,
и леђу питу никада не пеку.
Маскару стављају превише на сваку
трепавицу,
као ја кечап на пицу.
Ципеле су им веома мале
и у фотељу воле да се завале.
Штикле 20 цм имају,
и цвеће никада не примају.
Данашње Феме су много дрске,
као да носе перје од гуске.
Код фризера иду често
и сви им уступају место.
Здраво воле да се хране,
најчешће једу банане.
Торбе мале носе
и често стављају шнале у косе.
Мужеве имају "строге",
и оне су најчешће бабароге.
Децу у вртић ставе,
и често на њих забораве,
јер само на себе мисле,
да буду прелепе и чисте.

Милан Адамовић

Живимо у времену дубоке духовно-моралне кризе која је снажно захватила савремено друштво. Добар део друштва све више се удаљава од добра и све дубље тоне у зло.

Међутим, модерно доба и брз, урбан живот су нам донели и велике олакшице које често бивају злоупотребљене. За постизање успеха и изградњу каријере данас често није потребан мукотрпан рад јер су ту медији уз које се много лакше постижу најразличитији циљеви. То се најлакше и врло често може приметити на

музичкој сцени, не само у нашој земљи, већ и ван ње. Младим "уметницима" данас се пружају велике могућности за афирмацију и достизање славе, без обзира на њихове квалитете и оно што имају да понуде. Најчешће се све то одиграва на свима приступачној телевизији која нам данас нуди гомилу show програма свакаког типа који служе за пружање шансе младим надама српске културе. Један од таквих програма је и више него позната "Операција тријумф".

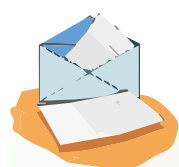
"Операцију тријумф" њени организатори у нашој земљи представљају као савршену прилику за прекидање "грандовске" монотоније у свакодневном животу просечног Србина и развијање поп културе међу младима. Наравно, увек постоји питање, колико се српска забавна, односно поп музика, заиста разликује од познатог турског мелоса који је завладао овим просторима.

"Операцију тријумф", као један пројекат који прави силне паре и прехрањује породице гомиле оних који су се у њој запослили, свакако треба подржати и поздравити, јер зарађивање пара је данас неоспориво једна од највећих моралних вредности, међутим, морамо се запитати колико је у реду и да ли је нормално да се музика, као једно савршенство и нека спиритуална вредност, буквално продаје, и допире до публике тако што ће иста проводити двадесет и четири сата дневно пратећи подвиге младих уметника и будућих естрадних звезда.

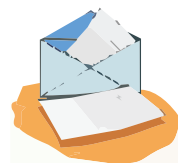
Ипак, прави проблем је у томе што је, изгледа, нама управо то и потребно – двадесетчетворочасовно посматрање туђих живота што само говори о томе колико су наши животи бедни, досадни и испуњени потребом да се бавимо другима и побегнемо од своје стварности и свакодневнице, тако да се са пуним правом тврђења широких народних маса о томе како је "Операција тријумф" нешто вредно и квалитетно, могу оповргнути јер за праве музичке вредности (условно речено) постоје музичке школе, академије, а не телевизија и наставци "Великог Брата".

Јелена Грофуловић VIII/1

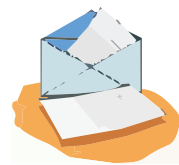
СМС сваштара

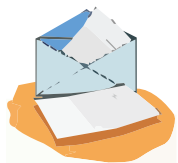
Кад гледам небо, видим тебе. Кад гледам море, видим тебе. Кад гледам сунце, видим тебе. Кад гледам звезде, видим тебе. Ајде, човече, макни се више!

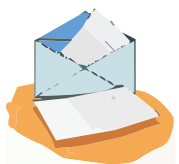
Продајем кућу у етапама, кров је продат.

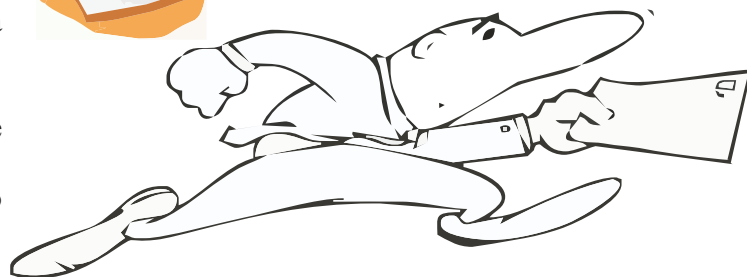
Не могу доручковати јер мислим на тебе. Не могу ручати јер мислим на тебе. Не могу вечерати јер мислим на тебе. Не могу спавати јер сам гладан!

Продајем ТВ. На пола дневника изгуби глас.

Тако лепо лице, те нежне руке, те тајновите очи, тај заносан поглед, тај предиван глас, ма доста о мени, како си ми ти?

Видо Младеновић VIII/2

Љубав је...

Првог дана у школи,
видео сам је ја, кад...
са мном је у разреду прво два.

Њен чуперак плави,
на часу поглед ми мами.
Не знам више шта да пишем,
Брљам слова, А, Д, П, Р, О...
Извините, учитељице,
љубав је то.

Ненад Радосављевић I/2

Ван тебе друге мисли не постоје

Била је слатка мом другу,
а још слађа мени,
видео сам је кад носила је
џемпер лепо, шарени.

Имала је дугу, плаву косу
и најлепше очи,
много пута успавао сам се,
јер мислио сам на њу целе ноћи.

До куће једном пратио сам је
и торбу јој понео,
могао сам јој тада рећи све,
али све сам у себи задржао.

Погледи на одморима били су чести,
а и осмех би понеки пао,
више нисам могао учити, а ни јести,
све што сам имао, тада бих јој дао.

У велику сам тугу пао,
кад видео сам најслађу малу,
да пољубац је дала мом другу,
па сад више не знам ни за шалу.

Никола Стојковић VI/3

Љубав је

Љубав је један најлепши дар,
једна заиста сјајна чар,
јер када љубав дође
све заборавимо, све прође.

А када видим те очи његове
претрчала бих све брегове.
јер када их погледам видим само сјај,
и знам да је тај.

Волела бих да му кажем да га волим,
али се његовог одговора бојим.
Шта ако каже: "Тебе нећу,
јер хоћу неку другу, мало већу".

Миљана Јовић IV/4 ОШ "Душан Радовић"

Љубав се зове именом твојим

Јесте ли чули ону митолошку причу о
љубави? Прича каже да је Бог, када је стварао
човека, поделио душу на два дела. Један део душе
ставио је у женско, а други у мушко тело и дао им
задатак да се нађу. Као награду дао им је да осете да
су нашли сродну душу.

На прозору су капи кише. Клизе и стапају се
једна у другу. Почетак без почетка, крај без краја.
Као пешчани сат, окрет и опет изнова, а време
пролази и брише сваку наду за наставак
недореченог. Остају само успомене и сећања.
Опијају као вино, свака капљица буди сласт
узимања и предавања сећањима, која попут
немирног мора у налету ветра праве таласе који
струје телом, али одбијају се од стене и праве пену
која се топи...и нестаје...

Понекад се питам одакле долази љубав.
Одакле та снага и немоћ истовремено? Одакле
облаци твог лица који ме често прогоне? И колико
год се трудила да их избегнем и не мислим на тебе,
један део мене то не жели. Осетићу твоје присуство
дубоко у свом срцу и са сваким новим откуцајем
шапнућу твоје име.

А све је почело случајно. Дошао си у мој живот као
неко сасвим небитан. Као неко ко дође са првим
изласком и оде са заласком сунца. Нисам ни
слутила да ћеш се савршено уклопити у мој
идеални свет. Да ћеш бити први који ће освојити
моје царство и завладати њиме, као да си читав
живот био ту. Дечак са најлепшим погледом,
најлепшим осмехом и најлепшим именом...

Понекад сањам да сам вила, летим пољима и долазим до тебе. Могу те и додирнути. То анђеоско лице не могу избрисати из главе. Увек се изнова појављује у мом сну на тренутке који трају као вечност, и не желим да престану.

И нисам никога хтела да пустим на свој ружичасти облак, где је све савршено и где само ја имам главну реч. Али, не дешава се баш све онако како ми замислимо. Дошао си као ношен поветарцем и стао на мој облак.

Можда си ти баш моја сродна душа коју треба да пронађем. Можда баш ти носиш ту половину моје душе. А можда ће то бити само још једна од оних представа после које глумци одлазе са маскама у рукама, свако на своју страну, пазећи да се више никада не сретну.

Али, за сада си још увек принц који влада мојим царством. Корачамо под истим небом и идемо истим стазама. Можда нам се те стазе некада и споје И онда ћу ти слободно рећи да сенка коју видим сваке ноћи носи твоје име, јер твоје име се љубав зове.

Ана Милошевић VI/3

“Љубав је бити двоје, а бити само једно”

“Двоје једно тело...” - овим речима се укида наша осуђеност на самоћу. Људи који се истински воле поседују срећу, јер се њихове душе налазе у посебном јединству кад су они део једно другог. Њима нису потребне речи, изрази и изјаве, јер они могу да гледају на свет очима другог и да осећају осећања која обузимају другог.

Како време пролази и људи губе везу са Богом, пре свега као оцем и ствараоцем, а са њом и везу са собом, духовним вредностима и свим што је истинско, све више почињу да постављају питања на која не могу добити одговор и која су много старија од самог човека. Такво је и питање љубави. Безвременска и бесмртна љубав, којој су многи смртници посветили живот, што волећи, што покушавајући да воле, схвате љубав или просто одговоре на неко од безбројних питања која нам љубав поставља, није заљубљеност, краткотрајна окупација наших мисли и осећања. Она је више од опчињености, заблуде и чежње и није јој потребан никакав разлог постојања.

Права и истинска љубав није условљена простором и временом, она је вечна, а њена вечност се не односи само на овоземаљски живот, већ превазилази границе смрти и не може се описати или исказати речима, јер, како Тјутчев каже у песми “Силентиум!”: “Казана мисао, лаж је више!”. Заиста, општење на нивоу речи је лажно,

дубоко изврнуто општење. Речима се никада не могу исказати све нијансе и сва дубина доживљеног осећања. Потпуно јединствено стање човека описује се неком речју заједничком за све, односно, преноси се управо неки заједнички појам, а не само стање или осећање човека.

Нажалост, значај љубави и њена сврха су, изгледа заборављени. Оно што нам медији, већи део културе данашњице и, пре свега, наших живота, данас представљају као љубав, састоји се од обожавања и идолопоклонства пластичним и бездушним карикатурама, а не поштовања и схватања (колико је то могуће) Божијих, односно, животних закона, који не подразумевају само љубав према појединцу, већ сваком Божијем створењу и, наравно, самоме себи. Када се погледа свест народа на коју је утицала телевизија или слично, која у великом броју случајева пропагира бесциљни, срамни и површни начин живота и размишљања, онда се и не може очекивати од једног таквог народа да буде свестан и пун нечег тако племенитог и узвишеног као што је љубав.

С обзиром на духовно и морално стање људи, ниво толеранције и количину љубави коју имамо за остале, поставља се питање: “Колико нам снаге треба да некога истински заволимо, и колико посебни треба да будемо да би нас неко заволео и са нама постао једно, а да то није заљубљеност, већ права љубав?”

Јелена Грофуловић VIII/1

Драгана Илић

 Ја сам сељак весељак, а у души тугу скривам, шта ћу јадан крај Мораве кад не знам да пливам!

 Два лоша убише Милоша, а мене ће један што му жену гледам!

 Имам гаражу и мерцедеса три, још ми само фалиш ти!

 Моја мала нема предњи зуби, кад ме љуби језиком ме уби!

 На кући се оцак пуши, на тавану месо суши, ја сам сељак и у срцу и у души.

 Крај казана свако вече гледам кад се шљива пече, градирам свако пиће па га пуним у буриће!

 Збогом сине, збогом роде, пази сине да ти воз не оде!

Видо Младеновић VII/2

Бисери спортских коментатора

••• Какав ударац, поцепало је ваздух на водоник и кисеоник.

••• Препун стадион Партизана, 50.000 људи. Замислите, 100.000 дланова.

••• То је била већа опасност за авионе типа авакс него по гол Пандуровића.

••• Лопта се натакла на шиљак на огради и пукла је. И лопта је сада пукла као стаклена коцка од порцелана.

••• Због оваквих удараца Р. Карлоса основаће се друштво за заштиту лопте!

••• Строги судија из Данске, поштује фудбалска правила као десет Божијих заповести.

••• Р. Карлос је толико брз да му константно прети опасност од радара и казна због прекорачења брзине.

••• Камерун мора да извуче барем бод пред утакмицу са Швајцарском да би осигурао пролаз... (после 10 секунди)... опростите, драги гледаоци, Камерун није у групи са Швајцарском.

••• Продато је 30.000 хиљада гледаоца... пardon, улазница.

••• У нашој репрезентацији тренутно играју два Дејана - Дејан Станковић и Горан Ђоровић...

••• Поштовани гледаоци, извињавамо се због овог прекида. Управо су нам организатори Олимпијаде забранили да пушимо у репортерским кабинама. Ево и колеге, Шпанци се буне, нисам само ја...

••• Цела Југославија је сада сигурно на рукама!

••• Следећих пар минута протичу у знаку Георги Хаџија и ове кретенске рекламе за кечап.

••• Утакмица Аргентина - Холандија (1:1). Ако се утакмица заврши 1:1, играће се продужеци, па ако и онда остане нерешено, нова утакмица ће се играти у среду... ја имам авионску карту за понедељак... да ли ће они мени дозволити да вратим карту?... Како да се вратим?

••• Сада Попов води за готово целу дужину базена и Американац ће успети да освоји злато само ако Попов почне да се дави...

••• Шушић је играч који би требало мало више да врти и да користи своју технику и контролу лопте. Ево га, управо то ради... Шушић, Шућић, Шушић... ма не сам Шушићу, не сам. Каква себичност младог и неискусног Шушића!!!

Видо Младеновић VII/2

Милорад Чавић

Држављанство	Србија
	САД
Стилови	лептир, слободно
Датум рођења	31. мај 1984.
Место рођења	Калифорнија, САД
Висина	1,98 м
Тежина	98 кг

Освојене медаље

Олимпијске игре		
Сребро	Пекинг 2008.	100м лептир
Европска првенства		
Злато	Еиндховен 2008.	50м лептир
ЕП у кратким базенима		
Злато	Даблин 2003.	100м лептир
Сребро	Даблин 2003.	50м слободно
Злато	Хелсинки 2006.	100м лептир
Сребро	Хелсинки 2006.	50м слободно
Злато	Дебрецин 2007.	100м лептир
Злато	Дебрецин 2007.	50м лептир

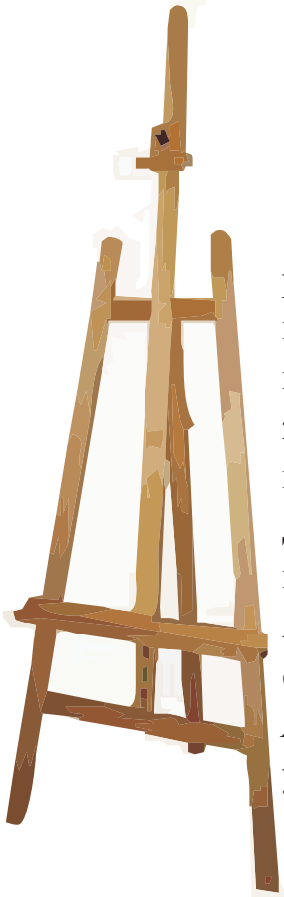
Човек је од давнина користио различите технике пливања као начин савладавања водених препрека. Занимљиво је да већина сисара не мора посебно да учи да плива и да је човек једно ретких бића које то мора да чини. Разлог је у томе што већина животиња у води понавља покрете кретања са копно (ход), те на тај начин плива, као што то ради на пример пас. Човек ,са друге стране, не може поновити свој усправни ход у води, већ мора научити да се користи и рукама и да правилно дише. Ипак, познато је да мала деца готово инстинктивно знају да пливају. Пливање је познато од давнина, али га тек срећемо на мозаицима раних источних цивилизација. Вештину пливања познавали су и стари Асирци и Египћани. Грци су придавали велику пажњу пливању као делу општег образовања (позната је изрека "срамота, не знаш ни писати ни пливати") док су Римљани пливање сматрали војничком дисциплином. Прво писано дело о пливању потиче из 1538. године на латинском језику. Од тада па до краја 18. века следе многа дела о пливању и његовом значају. Прво пливачко друштво настало је у Упсали (Шведска) 1796. године, а половином 19. века започињу и прва такмичења, а долази и до развоја пливачких стилова.

Као спорт пливање је у програму Олимпијских игара од првих модерних игара 1896. године у Атини, што показује да је пливање као спорт још тада било веома развијено. Наступало се у дисциплинама на 100 m и 1500 m слободним стилем за мушкарце. Данас се у такмичарском пливању разликују следећи стилови: слободни стил, краул, леђни, прсни, лептир или делфин и мешовити.

Пливачи су најчешће опремљени пливачким костимима, који су се током времена мењали – почев од облика, материјала од кога су направљени, па до општег изгледа. Данас су у употреби једноделни и дводелни костими уско припијени уз тело од растегљивих материјала. Такмичари у жељи да постигну што мање трење тела кроз воду ,тима наравно бољу брзину и крајњи резултат, користе специјалне пливачке костиме од посебних материјала, који понекад покривају цело тело па и главу на принципу капуљаче.

Пливање као спорт у нашој земљи присутно је од самих почетака модерног спорта. Што се тиче пак интересовања за пливање кроз време, оно је умногоме зависило од успеха наших спортиста. Што су успеси били бројнији, то је и популарност била већа. Данас се може рећи да бриљантни резултати Милорада Чавића враћају овај спорт у круг најпопуларнијих.

Да Вам се представим

Ја сам Софија Булог. Рођена сам 16. 05. 1997. године у Бору и ученица сам V/1 разреда ОШ “3. октобар”. Моје интересовање за цртање датира још од пете године када су ми инспирација биле животиње. Углавном радим графику, цртам угљеном и графитном оловком. Драгоцене савете, усмерења, као и подршку добијам од своје наставнице Адаме-Драгане Станисављевић. Прву самосталну изложбу цртежа на тему *Животињски свет* имала сам 2007. године у холу наше школе.

Данас радим портрете које, на своје велико задовољство, представљам и вама у часопису *Основац*.

Адама-Драгана Станисављевић

Енглези у акцији

Jokes

Why did a boy throw butter out the window?
He wanted to see a butter-fly!

Why can't you tell a joke to an egg ?
Because it will crack up!

How do monsters like their eggs?
Terro-fried!

Why do donuts go to the dentist?
To get fillings!

The New Wonders of Nature

Voting for nominees (now 261) will continue until July 7, 2009. Our Devil's Town is among these nominees. The shortlist of the selected 21 candidates will be announced in July 2009. Voting will continue throughout 2010 and 2011. New 7 Wonders of Nature will be declared in 2011. So, vote! See more www.new7wonders.com.

TOP 5

1. **I Kissed A Girl**

Katy Perry

2. **Shake It**

Metro Station

3. **Bleeding Love**

Leona Lewis

4. **Violet Hill**

Coldplay

5. **Handlebars**

Flobots

Katy Perry I Kissed A Girl

This was never the way I planned
Not my intention
I got so brave, drink in hand
Lost my discretion
It's not what, I'm used to
Just wanna try you on
I'm curious for you
Caught my attention

I kissed a girl and I liked it
The taste of her cherry chapstick
I kissed a girl just to try it
I hope my boyfriend don't mind it
It felt so wrong
It felt so right
Don't mean I'm in love tonight
I kissed a girl and I liked it
I liked it

No, I don't even know your name
It doesn't matter,
You're my experimental game
Just human nature,
It's not what,
Good girls do
Not how they should behave
My head gets so confused
Hard to obey

I kissed a girl and I liked it
The taste of her cherry chap stick
I kissed a girl just to try it
I hope my boyfriend don't mind it
It felt so wrong
It felt so right
Don't mean I'm in love tonight
I kissed a girl and I liked it
I liked it,

Us girls we are so magical
Soft skin, red lips, so kissable
Hard to resist so touchable
Too good to deny it
Ain't no big deal, it's innocent

I kissed a girl and I liked it
The taste of her cherry chap stick
I kissed a girl just to try it
I hope my boyfriend don't mind it
It felt so wrong
It felt so right
Don't mean I'm in love tonight
I kissed a girl and I liked it
I liked it

Слађана Ђорђевић

1. Знак на слици означава:

- а) забрану претицања свих возила на моторни погон,
- б) забрану претицања свих возила на моторни погон, осим мотоцикла без приколице,
- в) забрану претицања свих возила.

2. Знак на слици означава:

- а) забрану претицања за теретна возила,
- б) забрану претицања свих возила на моторни погон, осим мотоцикла без приколице,
- в) забрану претицања свих возила на моторни погон.

3. Знак на слици означава:

- а) ограничење брзине,
- б) препоручена брзина.

4. Знак на слици означава:

- а) забрану заустављања,
- б) забрану паркирања,
- в) забрану кретања.

7. На којој удаљености од пешачког или подземног прелаза пешак има право да пређе коловоз:

- а) 100 m,
- б) 1 km,
- в) 60 m.

5. У ситуацији приказаној на слици, који аутомобил чини прекршај?

- а) светлоплави,
- б) бели,
- в) тамноплави.

6. У ситуацији приказаној на слици, редослед проласка кроз раскрсницу је регулисан:

- а) семафором,
- б) правилом десне руке,
- в) саобраћајним знацима.

Занимљиви одговори

1. Напиши реченицу којом ћеш изразити радост коју осећаш кад добијеш жељени поклон.

Па кад добијем поклон ја се радујем.

2. Следеће реченице у одричном облику напиши у потврдном облику.

Не желиш да се играмо заједно?

Ја бих да се играм сам.

Не враћај ми моје крпице!

Немој да ми вратиш оне крпице.

Није ми лепо са тобом.

Мени се више не свиђа код тебе.

Бисерка Милосављевић, учитељица

Лапсуси ученика и наставника

1. **Наставник:** “У енглеском се лична заменица ЈА увек пише великим словом”.

Ученик: “Енглези баш имају високо мишљење о себи!”

2. **Наставник:** “Вук Караџић је расписао наградни конкурс “.

Ученик: “Значи, још је жив”.

3. **Наставник:** “Где живе алге?”

Ученик: “На дну река, језера”

Наставник: “А мора?”

Ученик: “Не мора”.

4. **Ученик:** “Познати сликари били су Леонардо Дикаприо, Микеланђело”

5. **Ученик:** “Ћирилицу је створио Ћирилије, а глагољицу Јеванђелије”.

6. **Наставник:** “Свако ко зна нека подигне две руке (два прста)”.

7. **Наставница:** ”Шта је написао Шекспир?”

Ученик: “Јулију и Цезара”.

8. **Наставница:** “Доста много, немојмо се тако понашати”.

9. **Ученик:** “Шта, све ћете да оправдате?”

Наставник: “Не, све ћу да не оправдам”.

10. **Наставник:** “Ко не може да пређе мост, не може ни ћуприју”.

*Симона Србуловић VIII/3
Катарина Царановић VIII/3*

Милена Лападатовић

5 “НАЈ-РЕЧЕНИЦА” ИЗ ПИСМЕНИХ ЗАДАТАКА

••• У овој песми се говори како је Ђурђевица послала брата, мужа и девера бродом да раде. Када су их вратили, Ђурђевица их је чекала, али били су мртви. Њој је било криво, али највише за братом рођеним (*Највећа је жалост за братом*).

••• Здраво, ја сам Ана Франк. Умрла сам 1945. у концетрационом логору од тифуса (*Једна страница Аниног дневника*).

••• А онда је пас потрчао, а мачка залајала (*Мој кућни љубимац*).

••• Станко је био искусан и храбар партизановац (*Кашика*).

••• Здраво, ја сам Буцко и причаћу Вам о свом кућном љубимцу (*газди!!!*) Немањи Јеленковићу (*Исповест мог кућног љубимца*).

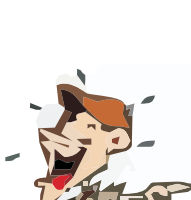
“Докторе, докторе, прогутао сам усну хармонику док сам свирао”.
“Будите срећни да нисте прогутали клавир”.

“Мама, да ли Бог употребљава наше купатило?”
“Не, а зашто?”
“Па, тата сваког јутра лупа на вратима купатила и каже – О, боже, зар си си још унутра?”

Перица: “У мени се крије геније!”
Јовица: “Онда мора да се добро сакрио”.

Младић: “Ти играш дивно”.
Девојка: “Волела бих да и ја могу исто да кажем”.
Младић: “Могла би када би била тако велики лажов као ја”.

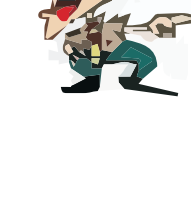
Тата: “Па ти имаш све јединице. Ове оцене заслужују тешке батине”.
Перица: “Тата, молим те да изоставиш макар мог разредног”.

Пацијент: “Хоћу ли моћи да читам када будем добио нове наочаре?”
Доктор: “Наравно”.
Пацијент: “Одлично, ја никада нисам знао да читам”.

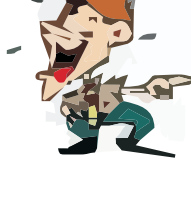
Учитељица: “Које је ово време – купујем, купујеш, купује...?”
Перица: “Време распродаје”.

Пред улаз у кабинет директора школе на зиду је неколико чивилука са натписом: САМО ЗА ПРОФЕСОРЕ!!!
Један ученик је фломастером дописао: може се користити и за капуте и шешире!!!

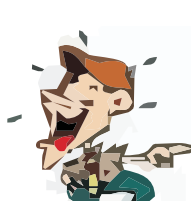
Марија се разболела и пошто није успела да нађе здравствену књижицу, узме књижицу своје сестре Јелене.
“Шта је вама, Јелена?”
“Па сестра”.

Учитељица: “Перице, зашто јуче ниси био у школи?”
Перица: “Изволите, мама је написала оправдање”.
Учитељица: “А шта ти је било?”
Перица: “Не знам, нисам прочитао шта је мама написала”.

Перица: “Шта ти је мама?”
Јовица: “Београђанка”.
Перица: “Ууу, колика ти је мајка!!!”

За време одмора Перица се попео на дрво у школском дворишту и једе банану.
Другови му одоздо кажу: “Перице, мајмуни су одавно сишли са дрвета”.
Перица: “Видим”.

Иду два црва, један тужан, други весело, стално се смеје.
Пита овај тужни: “Шта ти је толико смешно?”
“Отишла ми ташта на пецање”, одговара други.

Разговарају два лажова:
“Јеси ли чуо за Атлнски океан?”
“Јесам”.
“Е, видиш, ја сам га препливао!”
“А јеси ли чуо за Мртво море?”
“Јесам, зашто?”
“Е, ја сам га убио”.

Милутин Вучковић VII/2
Јована Цветановска V/5
Немања Јеленковић V/5
Катарина Момчиловић VII/2

Наши најбољи пријатељи

Драги љубитељи животиња,

желим вам добродошлицу у свет кућних љубимаца. Ви, који немате љубимце, сигурно сте се некад запитали како то да је веза између газде и домаће животиње тако јака? Одакле толика љубав? Да ли је то уопште нормално?

-Да, наравно да јесте!- кажу многи. Ту посебну повезаност и неизмерну љубав не може нико да објасни. Родитељи, најчешће, купују љубимце због деце, међутим, ту се дешава нешто што ни они сами нису очекивали. Опет причамо о тој љубави. Деца, па чак и старији, кажу да животиње имају посебну способност да разумеју људе. Истина, сви они који то кажу имају кућне љубимце. Мале, љупке маце или верни и одани пси, промениће живот сваког самца, сваке породице. Унеће им топлину у дом, сваког тренутка имаће љубав, разумевање, али наравно и обавезе. Када су новинари вршили истраживање, упитали су децу шта их чини срећним и међу првих десет ствари нашли су се љубимци. Када зажелите да неку животињу ослободите самавања, да јој пружите љубав, обично не знате шта да радите када наступи период вакцинације, и када треба бринути о њиховом здрављу и хигијени. Па ево пар корисних савета и неких особина које два најпопуларнија кућна љубимца у Србији поседују:

ПАС

"Једно од највећих задовољстава које произилазе из дружења са псом је то што пред њим можете испасти будала, а пас не само да вас неће презирати због тога већ ће и сам направити будалу од себе "

Semjuel Butler, песник

Пас је питоми сисар, месојед. Постоји пуно варијетета и раса паса. Често се каже да је пас човеков најбољи пријатељ. Пси су друштвене животиње, али карактер и понашање може да варира од расе до расе, као и у зависности од тога како се власници и остали који дођу у контакт, понашају са псом. Наизраженије чуло код паса је чуло мириса, односно њух. Чуло мириса одређује шта је јестиво и која је и колика територија једног пса. Слух је најбоље чуло код пса после њуха. Када је на опрезу, пас начули уши и помоћу мишића повећа површину ушних шкољки. За псе можемо рећи да су далтонисти. Нова истраживања

указују да пси, ипак, могу да разазнају неке боје, али не на начин на који то могу људи. Пси су необавезни месоједи и не зависе искључиво од протеина који се налазе у месу, како би задовољили прехранбене захтеве. Разноврсне су намирнице на јеловнику паса, укључујући млеко, млечне производе, јаја, поврће, воће и житарице. Од инфективних

зараза, псе најчешће повезујемо са беснилом. Од урођених болести код паса су најчешће дисплазије кукова, разне врсте епилепсија и плућна стеноза. Скоро свака болест коју може добити човек може добити и пас (осим специфичних болести за човека), као што су рак, болести зуба, срца, итд...Најчешћи паразити су буве и глисте. Пас се мора вакцинисати против беснила једанпут годишње по могућности у истом временском периоду. Пси са великом

длаком се морају фризирати бар два пута годишње да не би дошло до болести коже. Четкање је свакодневна обавеза власника пса, док је купање повремена. Животни век варира од врсте до врсте. Тако да гигантске врсте паса живе, у просеку, од седам до осам година, док неки мали теријери могу живети и до двадесет година. Код мешанаца, средње величине животни век је од тринаест до четрнаест година. Записано је да је најстарији пас живео 29 година.

"Циљ у животу ми је да будем тако добар као што мој пас мисли да јесам "

Toby Green, психијатар

МАЧКА

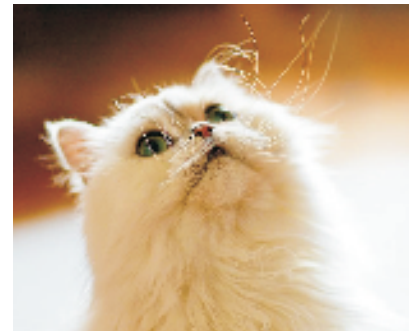
"Приметио сам да оно што мачка највише цени код човека није његова моћ да јој обезбеђује храну, што узима здраво за готово – већ његову способност да је забави."

Geoffrey Household, савремени писац

Мачка, такође звана и домаћа мачка или кућна мачка, мали је месојед, сисар. Мачка је у просеку тешка између 2,5 и 7 кг. Прекомерна тежина је веома нездрава за мачку. Кућне мачке живе у просеку између 14 и 20 година. Домаће мачке живе дуже уколико не излазе напоље и ако су стерилисане. Када је уплашена или љута, мачка уз фрктање и режање, повија уши уназад. Мачке прикупљају снагу спавањем више од већине других животиња, нарочито док расту. Трајање спавања током дана варира, обично 12–16 сати, у просеку 13–14. Због њихове ноћне природе, код мачака предвече долази до повећане

хиперактивности и жеље за игром које неки називају "вечерње лудило". Нормална телесна температура мачке је између 38 и 39°C. Чуло мириса и чуло слуха заједно са њеним високо развијеним чулима вида, укуса и додира чине мачку веома осећајном животињом међу сисарима. Тестови

указују да је мачји ноћни вид супериорнији од човековог, а дневни лошији. Када нешто слуша, мачка ће уши усмерити у том правцу. Бркови помажу мачки око навигације и осећаја. Мачке више воле да се хране првенствено месом, и то сировим. Мачке имају генетску аномалију која им онемогућава да осете слатко. Познато је да мачке жваћу траву, лишће или кућно биље како би отклонили болове у стомаку. Многе од мачака заволе "људску храну", попут хлеба, помфрита, пице, супе од парадајза, палачинки, маслина и др. Мноштво "људске хране" није добро за мачку. Мачке су познате по својој чистоћи. Мачке се чисте тако што лижу своје крзно. Многе од мачака уживају да чисте људе или друге мачке. Неке од мачака повремено искашљавају лопте од крзна које се нагомилало у њиховим стомацима као последица свакодневног чишћења. Мачке су врло самосталне.

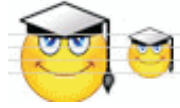
"Занимљиво, не постоји начин да човек говори о мачкама прође као нормална особа."

Dan Greenberg, професор и социолог

Марија Младеновић VIII/1

Рекли су о математици

Математика је музика за ум; музика је математика за душу.

Занимљивости о математичарима**GAUSS**

Carl Friedrich Gauss (1777-1855) је био један од највећих математичара свих времена. Већ у раној младости показивао је тај свој таленат. Његов отац био је власник дућана и притом је водио књиге. Једном приликом трогодишњи Карл је гледао преко очевог рамена док је отац рачунао. Дечак је рекао оцу да му је рачун нетачан. Отац је проверио још једном и уверио се да је млади Карл заиста пронашао грешку.

У школи је Карл увек узроковао незгоде јер све што му се задао за њега је било прелогано и досађивао се. Једном је учитељ одлучио да га умири на дуже време и задао му задатак да сабере све целе бројеве од 1 до 99. Учитељев план се покварио јер је млади Карл у трену одговорио 4950, без да је ишта написао на папир!

Ево, зашто је Карл тако брзо решио проблем. Он је замислио бројеве од 1 до 99 написане од најмањег до највећег и обратно. Овако:

$$1 + 2 + 3 + 4 + \dots + 96 + 97 + 98 + 99$$

$$99 + 98 + 97 + 96 + \dots + 4 + 3 + 2 + 1$$

Тада је приметио да сваки пар бројева који стоји један испод другог (1 и 99, 2 и 98 итд.) имају збир 100. Има 99 таквих парова, па 99 пута по 100, колико је збир сваког пара, износи $99 \cdot 100 = 9900$. Будући да је Карл желео збир само једног ретка, поделио је 9900 са 2 и добио 4950.

Карл се бавио напредном математиком још као тинејџер, а касније је постао професор на факултету у Немачкој. За време свог дугог живота открио је много нових идеја у аритметици, геометрији и алгебри, па су га називали "математичким дивом".

Наградни задатак

На један стожер је нанизано 5 дискова различите величине, тако да је први одозго највећи, а сваки следећи је мањи од оног испод њега. На располагању су још два стожера. Треба преместити дискове са стожера А на стожер Б. При томе се може користити стожер Ц. Један корак се састоји у премештању једног диска са једног стожера на неки други. При томе, ни у једном тренутку, ни на једном стожеру не сме да се нађе већи диск изнад мањег. Са колико најмање корака се могу преместити сви дискови?

Ова загонетка је везана за једну легенду. Легенда каже да је Бог при стварању света поставио у једном храму у Бенаресу ханојску кулу са 64 златна диска. Када калуђери преместе све дискове са једног стожера на други, по горе поменутих правилима, истог тренутка ће нестати цео свет.

Тачна решења задатка из прошлог броја дали су :

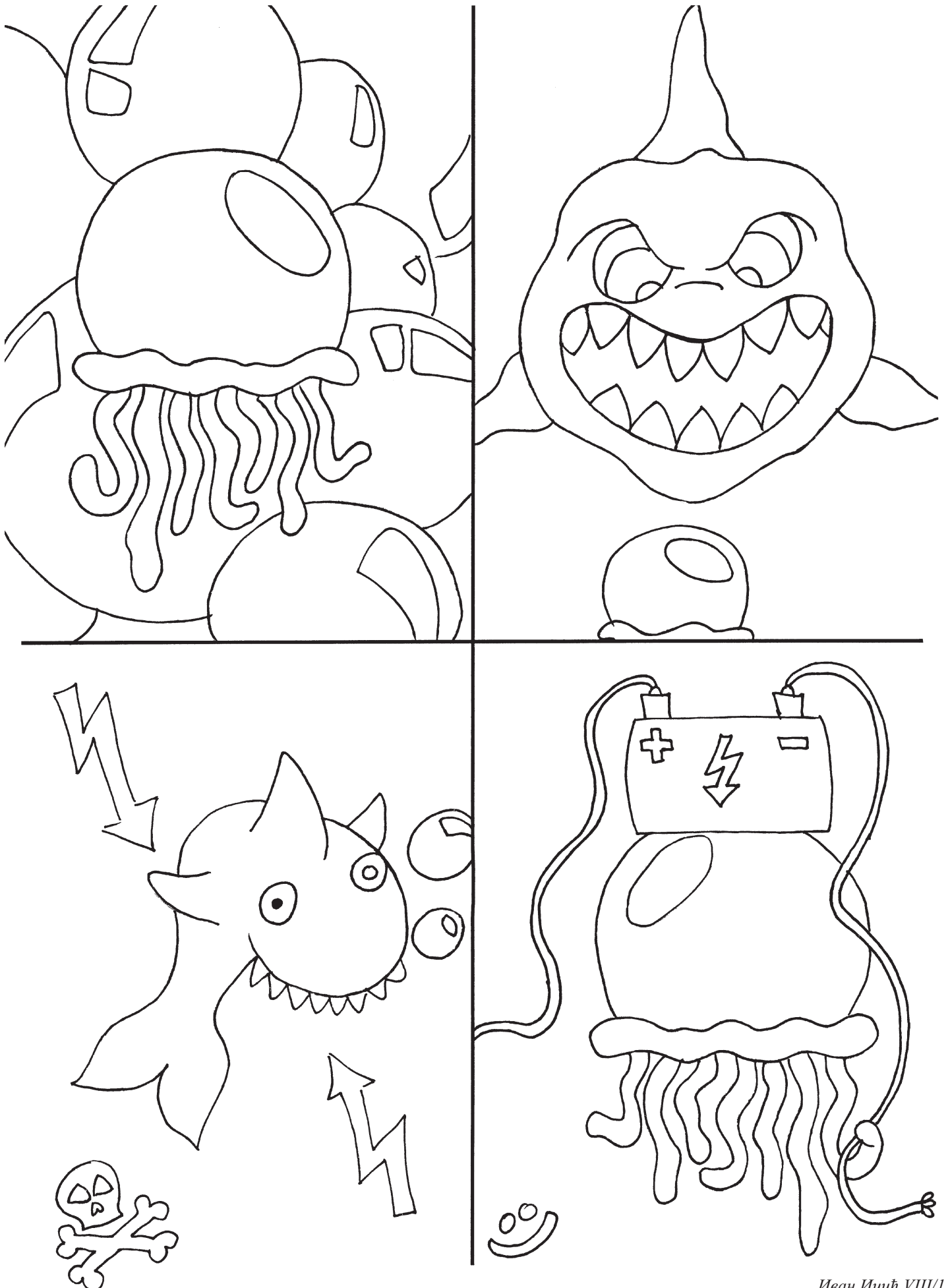
Јелена Николов V1

Марија Павлов V5

Алекса Раичевић V1

Честитамо!

Александра Бошковић

Иван Ицић VIII/1